

og denne Opfattelse er saa rodfæstet, at den ikke let lader sig rokke. Noget andet er, hvad der mulig kan og skal gøres i en for vort Næringsliv yderst alvorlig Krise, for at vi saa taaleligt som muligt kan komme igennem den. Men under Overvejelserne heraf mener jeg ikke, man kan se bort fra, at Landbruget er Danmarks bærende Erhverv og i højere Grad end noget andet danner Grundlaget for vor Økonomi. Bevidstheden herom fylder maaske nok dette Erhvervs Udøvere med en Stolthed og Selvfølelse, der til sine Tider kan vende Brodden imod, men den fylder ogsaa dette Erhvervs Udøvere med et Arbejdsmod og en Villiesanspændelse, som vi, der lever derude i Landbruget, synes kunde tjene andre Erhvervs Udøvere som et godt Eksempel. Men trods alt tror jeg at turde forsikre, at der ude i den danske Befolkning er en klar Forstaaelse af, at hvis det skal gaa vort Samfund vel under de Storme, der for Øjeblikket raser over Landene, maa vi lægge Forholdene saaledes til Rette, at vi alle saa vidt gørligt drages med ind i Arbejdet for at holde os oven Vand. Jeg tror at turde forsikre, at der i den danske Landbefolkning er en stærk Erkendelse af, at den Haandværker og den Industridrivende, der gennem sin Virksomhed formindsker vor Indførsel med 1 000 Kr., er lige saa uundværlig for det danske Samfund som den Jordbruger, der gennem sin Virksomhed forøger vor Udførsel med 1 000 Kr., og jeg tror at turde mene, at hvis vi under Forhandlingerne om vore Erhvervsforhold møder hinanden under denne gensidige Forstaaelse af hinandens Virkekaar og Betydning for vort Samfunds bedst mulige økonomiske Selvhævdelse, da maa det ogsaa være muligt at finde en Vej frem.

Tange: Naar man som jeg sjældent bestiger denne Talerstol, vil det maaske findes tilgiveligt, om man ved en Lejlighed som denne kunde føle sig fristet til at tage Del i Debatten om de Spørgsmaal, der er rejst under denne Finanslovbehandling. Det er jo nemlig ingenlunde saaledes, at Interessen for denne Behandling kan eller skal maales efter de mange tomme Stole. Der er netop, forekommer det mig, ved denne Lejlighed draget Spørgsmaal frem, der er af allerstørste Betydning, og som i den kommende Tid utvivlsomt vil spille den allerstørste Rolle i vore politiske Forhandlinger. Jeg tænker f. Eks. paa et Spørgsmaal, der i hvert Tilfælde for mig er et af de interessanteste, det Spørgsmaal om

vor Handelspolitik, der er debatteret her i Aftes. Der er for mig ingen Tvivl om, at dette Spørgsmaal i Forbindelse med Arbejdsløsheden i de kommende Tider vil blive det, der beskæftiger os mere end noget andet. Jeg skal imidlertid ikke falde for Fristelsen til at fordybe mig deri; dels kan andre gøre det bedre end jeg, dels tror jeg heller ikke, at dette Spørgsmaal bliver afgjort ved de Taler, der holdes her. Jeg ønsker kun at sige som Landmand, at jeg tror ikke, vi kommer saa let over det Spørgsmaal, som f. Eks. det ærede Medlem Hr. Pinstrup mener. Jeg tror ikke, vi kommer igen det ved at stille os paa et, jeg kunde fristes til at sige ret snævert og ensidigt Standpunkt og sige: Her staar jeg, saa faar det for Resten gaa, som det kan. Jeg ønsker at sige dette som Landmand, fordi jeg tror, at ikke Landmændene har en ensidig Opfattelse af dette Spørgsmaal. Jeg føler mig overbevist om, at de danske Landbrugere udmærket godt kan se, at Spørgsmaalet er langt mere alsidigt, end man fra visse Sider er tilbøjelig til at gøre det til. Og jeg føler mig navnlig overbevist om, at danske Landmænd fuldt vel indser, at dette Spørgsmaal om vor Handelspolitik udadtil er koblet saa nøje sammen med Arbejdsløshedsspørgsmaalet indadtil, at de to Ting kommer vi til at beskæftige os med, og at hvis vi ikke kan finde Veje, ad hvilke vi kan afhjælpe Arbejdsløsheden i de kommende Tider, kan det ikke nytte med al den Tale, der føres fra denne Plads om Sparsommelighed og Balance, for saa kan det alligevel ikke naas. Jeg ønsker at gøre disse ganske faa Bemærkninger, før jeg gaar over til at omtale et Par rent saglige Spørgsmaal, som jeg ved denne Lejlighed vil fremdrage.

Af de mange forskellige Love, der blev gennemført i forrige Rigsdagssamling, er der sikkert ingen, der ude i Landet har mødt saa megen Kritik som Jagtloven. Det er ganske sikkert gaaet mange ærede Medlemmer, som det er gaaet mig, at vi med ikke saa ganske lidt Forbavselse har set, at medens de store Sager, vi behandlede her i sidste Samling, Sager som Forsvarslovene, Importreguleringen og mange andre, ude i Landet kun sjældent har mødt Kritik, saa har man, hver eneste Gang man har været til Møde, mødt en Uvillie overfor Jagtloven, som jeg i alt Fald sjældent har mødt overfor nogen Lov. Nu er det ganske vist sjældent, at Rigsdagsmændene, straks efter at en Lov er ved-